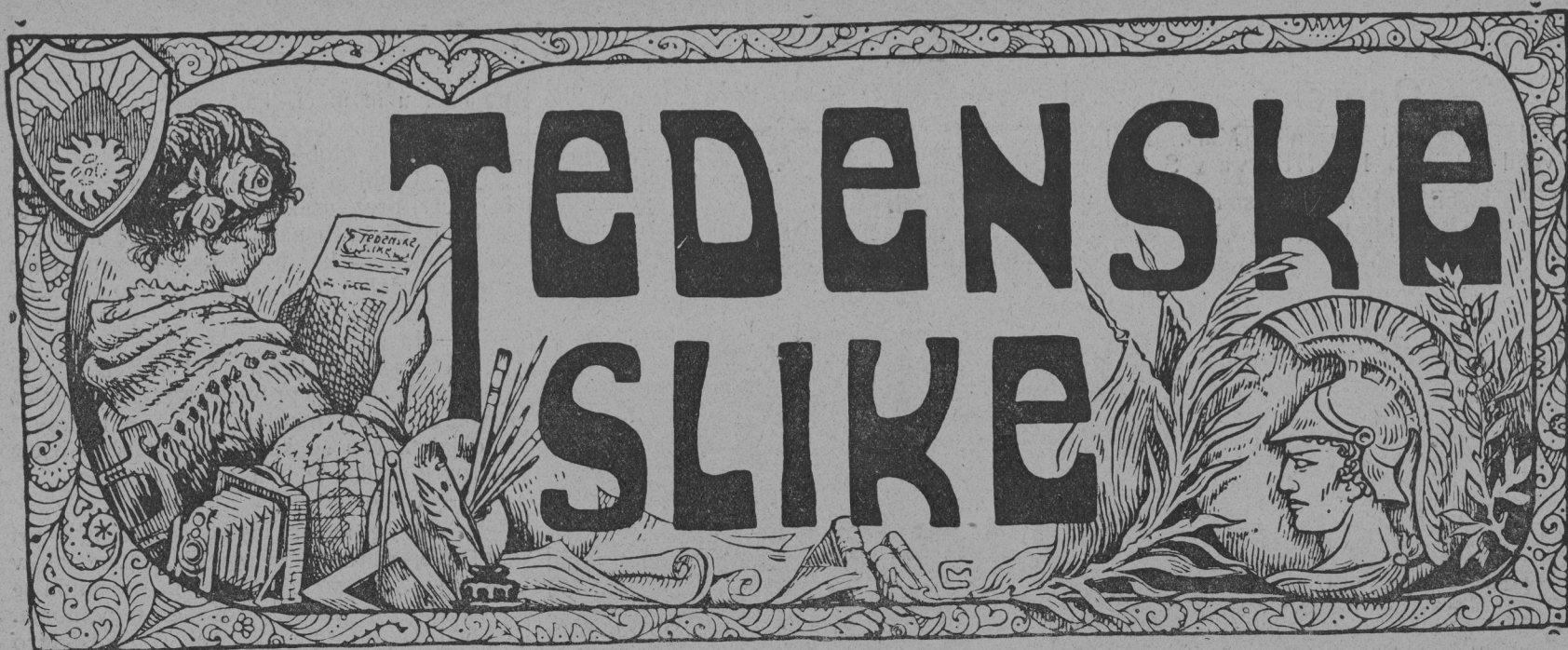

TEDENSKA SLIKE

Štev. 21.

V Ljubljani, v sredo 23. maja 1917.

Leto IV.

Vzorno zgrajeni strelski jarki avstro-ogrške vojske na fronti: Zgoraj so španski vitezi, da ne more sovražnik blizu; spodaj stoje s puškami pred strelskimi odprtinami naši vojaki in opazujejo nasprotnika. Za vojaki poveljujoči častnik.

Oporoka.

Spisala bolgarski Evgenija Mars. Poslovenila Minka Krofličeva v Sofiji.

Ko je bil moj oče na smrtni postelji, me pokliče k sebi in mi spusti v roko zlatnik, rekoč:

junaki, pevajoči kakor ti, na tako veliko delo, vedno nam je zmaga zagotovljena...“

Mladenič pogleduje zlatnik, katerega sem mu podaril. Komaj se zahvali, že odpiha vlak dalje proti bojnemu polju. —

Na ta način mislim, da sem najbolje izpolnil očetovo oporoko.

Generalni polkovnik Böhm Ermoli, ki je osvobodil Przemysl, s svojim generalnim štabom na fronti.

— „Sinko, dam ti ta denar, a glej, da ga najbolje uporabiš!“ —

Dolgo časa sem ga nosil, ne vedoč, kako bi ga uporabil najbolje. Bila je objavljena mobilizacija.

Stojim na postaji, gledajoč, kako vlada v naši državi velika ljubezen do domovine in obče navdušenje. Ogorčenje, ki se je zbiralo cela stoletja proti sovragu, se je zbralo sedaj skupaj kot deroča reka, izlivajoča se iz prs vsakega Bolgara.

Vlak za vlakom, vagon za vagonom drvi mimo mene, kakor da bi ga potiskala nevidna roka naprej in naprej. Vse napolnjeno z mladimi bitji, cvetom Bolgarije, z lepimi fanti, ki nosijo šopke na prsih in na puškinih ceveh.

Bolgarija jih pošilja na boj, da jo proslavijo.

Spet je pripravljen vlak za odhod. Navdušeni klici „hura“ zadone in glasno se razlega daleč na okoli.

V občem vrvežu mi je to jako prijalo: trušč mladine mi je donel na ušesa kot prijetna melodija.

Sedaj zapoje neki mladenič. Njegov glas je zvoneč, milo doneč in v srce segajoč. Poslušam pozorno, kako prepeva:

„Pridi, majka, da vidiš,
ko se iz bitke povrnem,
okinčan s cvetjem prekrasnim...“

To je pesem polna poezije! Mladenič si izliva v njo celo svojo dušo...

— Blagor materi, ki je vzgojila tega mladeniča, sem si mislil približajoč se vagonu.

— Junak bolgarski, daj, da te vidim!“

Pri vratih velikega tovornega vagona se pokaže mlad simpatičen obraz s komaj vzkliili brki.

Podam mu roko v pozdrav.

— Naj živi majka Bolgarija, ki rodi take sinove! Mladenič nimam te s čim nagraditi za tvoje krasno petje, razven s tem zlatnikom. Dokler bodo obhajali bolgarski

po načinu in moči, kako se šibica zgane, vse okolnosti.

— Tudi globino?

— Globino in celo množino vode, vse. In sicer brez vsakršnega pomišljanja. Ko je bil poklican k nam, mu nalašč niso povedali ničesar, kar bi se dalo po zemeljskih znakih pričakovati tu ali tam. Samo približno so mu označili rajon.

— In on?

— Začel je hoditi, šel križem tja in sem, a ko se je približal mestu, je šibica švignila. Tukaj prosim — osem metrov!“ je dejal. Začeli so kopati in natančno osem metrov globoko je bila resnično voda.

— Čudovito!

— A ne morda samo enkrat in le pri nas! Ne, povsod, kamor so ga poslali v sosedstvo. Vsi so bili priče. In komanda se je na njegovo besedo zanesla popolnoma. Stalo je v povelju: kjerkoli mož s šibico naznači prisotnost vode, tam naj se postavijo barake, kritja, stanovanja. In vse s popolno gotovostjo. Niti se ne čaka več, da se voda pokaže; stavbe v zakopih in vrtanje vodnjaka se vrši obenem. Velikanska prihrana časa!

— Koliko imate vodnjakov?

— V našem okrožju gotovo trideset.

— In čarobna šibina? Kakšna je pravzaprav?

— Mnogi iskalci vode imajo baje svoje osebne palčice, lepe, da, celo kovinaste. Naš je imel čisto navadno šibico, ki si jo je oskrbel nekje blizu. Najrajši ima baję vrbovo ali jelševo šibico.

— Čarovnik!

— Res!

* * *

Čarodejna šibica.

(Konec.)

— Kako se vede?

— Docela priprosto. Ničesar ne opaziš na njem. Baję imajo mnogi tak dar. Le prakse nimajo vsi. Ta odločuje tudi tukaj.

Naš gorski top v višini 3000 m na laški fronti.

Ni zadosti, da določiš mesto, — tudi globino in množino prisotne vode je treba povedati.

— Počem pa spozna to?

— Tega seveda ne pove. V tem tiči baš njegova strokovnjaška ali rodbinska tajnost. Baje spoznava skušeni iskalec vode

uvrstimo? Če se zavijajo pojavi spritističnih sej, poskusi iz stroke četrte dimenzije, magnetizma in telepatije navadno v obliko tajnostnih igračk ali romantičnih izletov domišljije, tu je vendar dokazana najstvarnejša zveza potrebe življenske prakse in potreba vode.

— In kako je pravzaprav, kadar se vzproži tista prokl— šibica?

Pripovedovalec je potegnil iz svojega notesa svinčnik, zahteval še vašega, položil oba v obliko vilic in pokazal, kako se navzdol obrnjeni topi vogel hipoma dvigne kvišku.

— Torej nagel, oster, nekako silen vzgib?

— Kakor vidite.

— Ali ni mogoče, da bi nastal ta vzgib slučajno iz nezavednega premika osebe?

— Veste, nisem eksperimentator niti ne preiskovalen strokovnjak. Ničesar ne pojasnujem in ničesar ne izvajam. Pripovedujem le, kar sem videl. In kažem posledice.

In v zakopih se ni našel nihče, ki bi se kot neverni Tomaž potrudil dvigniti zastor?

XIX.

Bilo je deset dni pozneje. Mona se je izprehajala v spremstvu svojih zvestih psov Zevza in June po gozdu. Neodločno je obstala poleg naraslega potoka, ki jej je zavrhl pot.

„Počakajte malo gospa Rodneyeva, in dovolite mi, da vam pomagam,“ se je oglasil sedaj nekdo.

Mona se je ozrla kvišku in je zagledala na nasprotnem bregu Pavla Rodneya.

„Jako prijazni ste . . . potok je zelo narasel,“ je odgovorila, da pridobi časa. Morda bi Geoffreyu ne bilo ljubo, da sprejema uslužnosti od sovražnika familije.

„Ampak vendar ni tako zelo, da bi vam ne mogel pomagati preko njega, ako se mi hočete zaupati.“

In potem zopet premor. Mona je trpela hude sunke. Ali ne bo nikoli križpoti, kjer bi se mogla posloviti?

„Od Wardena niste dobili torej nikakih poročil?“

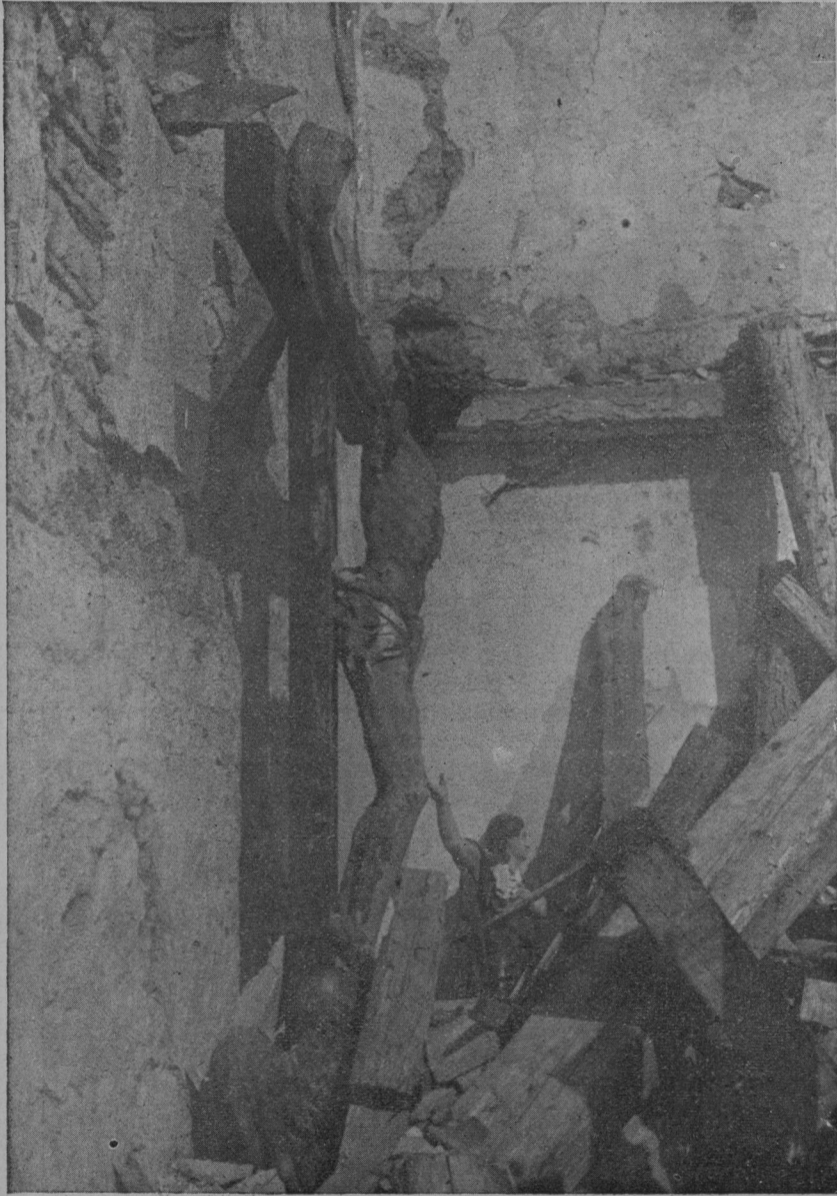
„Ne, še ne,“ je odgovorila hladno.

„Saj je tudi ves trud zaman,“ je dejal zasmehljivo ter zbijal mimogrede po drevesih.

„Zdi se mi, da ve Warden, Elspothin nečak, več kot hoče povedati,“ je rekla Mona na srečo.

Okrenil se je k njej in jo ostro pogledal. Potem je rekel malomarno: Imate seveda vzrok, da tako govorite?“

„Morda. Ali morete trditi, da nimam prav?“ je vprašala smelo, vračajoča njegov pogled.

Iz cerkve na Sv. Gori pri Gorici: Oltarji so uničeni, stene razrušene.

Porušena vas na goriški fronti.

— Veste, za to v zakopih ni časa. Tam imamo druge skrbi. Hvaležni smo, da imamo vodo. Kakšnih trikov se poslužuje pri tem naš mojster, nam je v sedanjih razmerah vsem čisto vseeno.

Torej zopet uganka, ki jo je treba odložiti do — po vojni.

Jos. Kuffner („Nar. Listy.“)

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungersdorf.
(Dalje.)

Spremila je svoje goste skozi vse sobe in hodnike ter je stala pri vratih, dokler se niso odpeljali. Med potjo je dejala Mona Geoffreyu in Nellyju, da sta pač preostro obsojala lady Lilianovo. Ubožica je res strašno prenapeta, ampak dobra in poštena ženska je.

Obotavljala se je še vedno. „Res vam ni treba tako dolgo preudarjati,“ je dejal trpko. Nič se vam ne zgodi, če položite svojo roko za hip na moje.“

„Napak ste me razumeli,“ je odgovorila Mona, ki se je sramovala svoje neuljudnosti. Potem mu je dala roko, stopila na velik kamen in skočila urno na nasprotno stran.

Sir Nicholas me je povabil na svoj bal,“ je prekinil mučni molk, „in nameravam se odzvati temu vabilu,“ je pristavil trmasto.

„To nas bo vse veselilo,“ je odgovorila Mona z negotovim glasom, ker se jej je zdelo, da mora nekaj odvrniti.

„Jako dobri ste!“ je dejal porogljivo. Kako imenitno se prilega vaš glas vašim besedam!“

Povesil je oči in tih, porogljiv smeh, ki ga je poznala in sovražila, je dejal in skomizgnil z rameni, „vi imate vedno prav.“

„Če imam prav, potem ve Warden več o oporoki kot je zaprisegel!“

„To je mogoče . . . ako je sploh bila kdaj kaka oporoka. Kako morem jaz to vedeti? Nisem ga zaslišaval glede tega; oskrbnik je na mojem posestvu, moj sluga, drugega nič.“

„Ali ima on oporoko?“ je vprašala Mona.

Glasno se je zasmel. Morda ga ima in mogoče tudi še več drugih dragocenih stvari. Jaz nisem ničesar videl. Pravili so mi, da je napravil stari sir George pred mnogimi leti sramotno krivično oporoko, to je vse, kar vem. Če je res kdaj eksistirala, je sedaj gotovo in za zmeraj izgubljena.“

Mona ga je ostro opazovala.

„Prepričana sem,“ je dejala potem s tresočim glasom, da mi nekaj prikrivate. Zakaj me ne pogledate, kadar odgovarjate na moja vprašanja?“

Oblila ga je temna rdečica in njegove oči so iskale njene. „Če bi vas pogledal tako pogostokrat kot si želim, potem bi

od vsega početka nepristojno in zaničljivo vedli do mene.“ Samo vi ste bili uljudni, a tudi vas so pregovorili, da ste se odvrnili od mene.“

„Motite se,“ je odgovorila Mona hladno, v Rodney Towersu se jim zdi redkokdaj potrebno, da bi govorili o vas . . .“ Njene

Pozdravil je in zavil na križpotu v drugo smer. Mona pa je krenila blede in polna skrbi proti domu.

* * *

Pred hišnimi vrati je naletela Mona na poln voz ljudi, ki so prišli k lady Rodneyevi v posete.

Kako se vam kaj godi, gospa Rodneyeva? Ali je lady Rodneyeva doma?“ je žvrgolela gospa Charsonova, debela, cvetoča in vesela gospa petdesetih let.

Lady Rodneyeva je vsekakor bila doma, toda strogo je ukazala svojim slugom, da jo pred morebitnimi obiskovalci zataje. Zato je nič hudega sluteč v svoji sobi spala spanje pravičnega.

Tega pa Mona ni vedela; a tudi v nasprotnem slučaju bi skoraj gotovo ne bila sposobna lagati. Prijazno se je nasmehnila gospej Charsonovi ter povedala, da je lady doma.

„To je lepo,“ je vzliknila debeluška. „Bali smo se že, da v tem krasnem vremenu izletite kam.“ In zlezla je z voza, za njo še hčere, in potem so hiteli vsi z Mono v sobo lady Rodneyeve. Na pragu pa so v zadregi obstali. Na zofi je spala lady Rodneyeva. Knjiga, ki jo je menda malo prej čitala, je ležala na tleh; čepica jej je zlezla na stran, usta napol odprta, iz njenega aristokratskega grla pa je prihajalo sicer tiho, a vendar jasno slišno smrčanje. Bil je zares mučen prizor.

Mona, vsa odrevenela od strahu, je stopila k svoji tašči in se je nalahno dotaknila njene rama. „Gospa Charsonova je prišla v posete,“ je dejala.

„Kaj?“ je vprašala lady vsa omotena, a se je vendar hitro osvestila. Vzravnila se je, naslednjega trenutka jej je bil položaj že jasen. Z besnim pogledom je ošvrknila Mono, potem pa je s sladkim nasmehom pozdravila svoje goste, kakor da jih je že

Aeroplani pripravljeni za vzlet.

smatrali tudi za neotesanost,“ je odgovoril zopet s porogljivim nasmehom.

„Odgovorite mi,“ je nadaljevala Mona, ne meneča se za njegove besede. „Rekli ste mi nekoč, da bi bilo težko govoriti mi neresnico. Kaj veste o izgubljeni oporoki?“

„Prav dosti. Saj tudi ni drugače mogoče: odkar sem prispel na Angleško, sem slišal komaj kaj drugega kot to,“ je odgovoril počasi.

„Torej mi nočete odgovoriti?“ je vzkliknila Mona hitro.

Dejal ni ničesar. Po daljšem molku je začela Mona mirno: „Na calu v Chetwoodu ste izrekli par besed, ki jih ne morem pozabiti.“

Pogledal jo je začudeno, skoraj veselo. „Spominjate se stvari, ki sem jih govoril pred enajstimi dnevi?“

„Ko ste govorili o tem, da preženete sira Nicholasa z Rodney Towersa, ste dejali, da bi bila to imenitna špekulacija. Kaj ste hoteli s tem reči? Ali je špekulacija nekaj poštenega?“

Obraz se mu je zmrčilo in čelo se je nagubančilo. „Morda niti sami ne veste, kako žaljivo govorite z menoj,“ je dejal hripavo. Ko bi bili moški, bi dobili na mestu primerni odgovor. Tudi vi mi smete reči vse, kar se vam zljubi. Mislite slabo o meni kolkor hočete, da sem špekulant, slepar, kar vam drago.“

„Niti v mislih nisem nikoli uporabljala takih izrazov za vas,“ je odgovorila Mona resno. „Toda neko notranje čustvo mi pravi, da ne nameravate nič dobrega.“

„To so krivični predsodki, a tega niste krivi vi, nego vaša okolica.“

„Ne sodite nikogar! Ampak če se oglašate v vašem srcu glas, ki vas obsoja, tedaj nehajte dokler je še čas.“

„Vaš svet je izvrsten,“ je dejal porogljivo. Potem se je nakrat ustavil in rekel ostro: „In če bi opustil vso svojo namero, se vsemu odpovedal ter pustil tem ljudem vse: kaj bi imel od tega?“ . . . Vsi so se

besede so bile bolj neusmiljene, kot si je mogla sama misliti.

„Zakaj vas ne sovražim!“ je rekel razburjen. Kako trpka in brezsrčna more biti celo najnežnejša ženska! Ko bi vas ne bil nikdar videl, bi bil morda srečnejši.“

Kako odvažajo ranjence v bolnice za fronto.

„Kako morete biti srečni s takim bremenom na svojem srcu?“ je vprašala Mona, sledeča svojim mislim. „Odrečite se vsemu temu, in mir se povrne v vašo dušo.“

„Ne, ne, izvesti hočem vse do konca,“ je odgovoril ostro. „Prišel bo dan, ko postavim svojo nogo na to prevzetno aristokracijo in jo uničim.“

ves teden s hrepenenjem pričakovala. Ko sta prišli še Violeta in Doatie, se je razvilo splošno kramljanje.

Kakor vsakega poseta, je bilo tudi tega enkrat konec, in tedaj se je vsula na ubogo Mono cela ploha očitkov.

„Ali nimamo nikakih slug v hiši, da smatrate za svojo dolžnost, voditi goste k meni?“

„Jako žal mi je, če sem storila napak,“ je odgovorila Mona ponižno.

„Nesrečen slučaj je hotel, da je naletela Mona na Charsonove baš pred hišo. Edita mi je povedala. Ni se jih torej mogla ogniti,“ je pripomnila Violeta.

„Kaj pa se je zgodilo?“ je vprašal, ko je opazil na vseh obrazih jasne znake nevihte.

Doatie mu je nakratko razložila zadevo. „Poslušaj me, mati,“ je dejal potem, „ne maram, da bi mi pokvarili Mono. Če je ni bolela glava, je ni bolela, in če si

„Ali saj vendar veš, da je včasih napačno ravnati se po črkah zakona,“ se je vmešal Jack veselo. „Ali ni bilo nikake srednje poti. Poznam dame, ki so tekle v zelnik, kadar se je pojavil obisk, ki jim ni bil po volji; tako so rešili h kratu svoja načela. Bilo jih res ni doma. Ali ni mogla Mona tudi tako napraviti?“

Te besede so vzbudile smeh in veselost in so končale neprijetni pogovor. Violeta in Doatie sta odvedli Mono v drugo sobo v nasprotnem delu gradu.

„Človek bi kar obupal!“ je vzkliknila mala Doatie nesrečna. „Ne morem razumeti, kaj ima lady Rodneyeva toliko grajati na vas, Mona. To pa je gotovo, da vas ne mara . . . Naju z Violeto ima prav rada, dasi nisva posebno ljubeznivi, vi pa ste tako mila in pohlevna . . .“

„To je res,“ je pristavila Violeta. „Ampak, ljuba Mona, jaz bi vendar rada, da poizkušate malo bolj postati, kakoršni so drugi.“

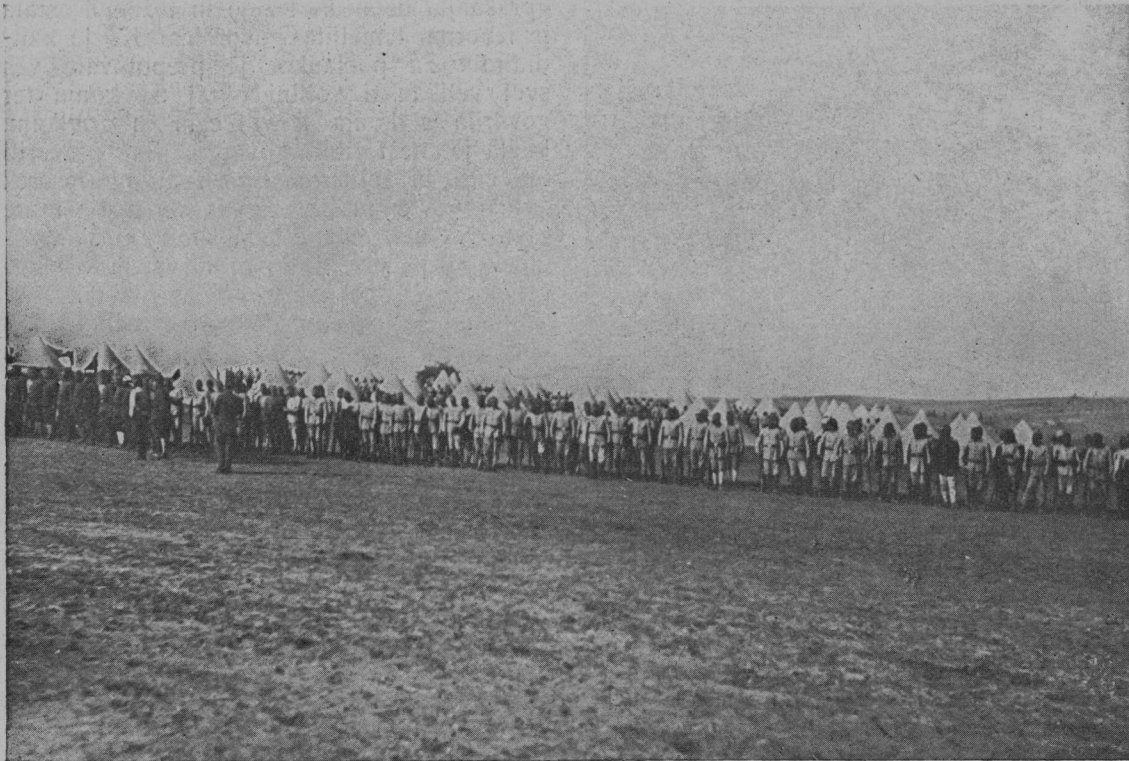
„Mnogo napak imam, vem,“ je odvrnila Mona in solze so jej zarosile oči, „in rada bi se poboljšala, toda ali naj začnem s tem, da se naučim lagati?“

„Lagati! Fej!“ je vzkliknila Doatie. Kdo bo lagal? To delajo samo mali, neposlušni dečki v otroških povestih, zato pa padejo z drevesa in si zlomijo nogo ali utonejo v nedeljo zjutraj. Ne, govoriti neresnico, je strašno neokusno in podlo. So pa majhne društvene basni, ki jih lahko izrečemo in katere nikomur ne škodujejo. Nihče jih ne smatra za resne, a se vendar vsakdo iz uljudnosti dela, kakor da jih verjame.“

„To se mi ne zdi pravilno,“ je odgovorila Mona ter zmajala z glavo.

Mona vas ni razumela, Doatie,“ je pripomnila Violeta. „Poslušajte me, Mona, ali boste sprejeli odslej do svoje smrti vsakogar, ki mu pride na misel, da vas poseti?“

„Morda raje ne,“ je odgovorila Mona. Pa kako naj se temu izognem?“

S turškega bojišča: Turška pehota v Mezopotamiji pred šotori.

„Da, ni se mogla ogniti,“ je potrdila Doatie.

Kakor bi vtil olje v itak žareči ogenj ladyne jeze, tako je vplivalo to vmešavanje.

„Da, možno se je ogniti,“ je siknila. „V bodoče prepovedujem vsakomur, praviti komurkoli, ali sem doma, ali ne. To odločim edino-le jaz sama . . . Čemu pa ste pripeljali Charsonove semkaj? Zakaj niste rekli, da me ni doma?“

„Ker ste bili doma,“ je odgovorila Mona mirno.

„A kaj, če bi bilo vam ugodno tako, pa bi bili rekli, da me ni doma . . . Toda pripeljati jih semkaj, v moje zasebne sobe! Tako podrejene ljudi, kakoršni so ti Charsonovi! Ko sem se vendar že večkrat vpričo vas jezila nanje. Zdaj pričakujem samo še, da jih privedete prihodnjič kar v mojo spalnico.“

„Napak ste me razumeli,“ je odgovorila Mona solznih oči.

„Mislim, da ne. Vi sami znate prav dobro odklanjati obiskovalce, ki vam niso všeč. Ko je bil včeraj gospod Boer tukaj in sem poslala k vam slugo, da pridite v salon, tudi niste hoteli priti.“

„Ne maram gospoda Boera,“ je odgovorila Mona. „Sicer pa ni prišel k meni.“

„Pa vendar ni bilo treba žaliti ga s takim odgovorom. Morda ne razumete, da je neuljudno opravičevati svojo odsotnost z izrazom, da ne utegnete.“

„Bila je resnica, pisala sem pisma.“

Raje bi odgovorili, da vas boli glava.“

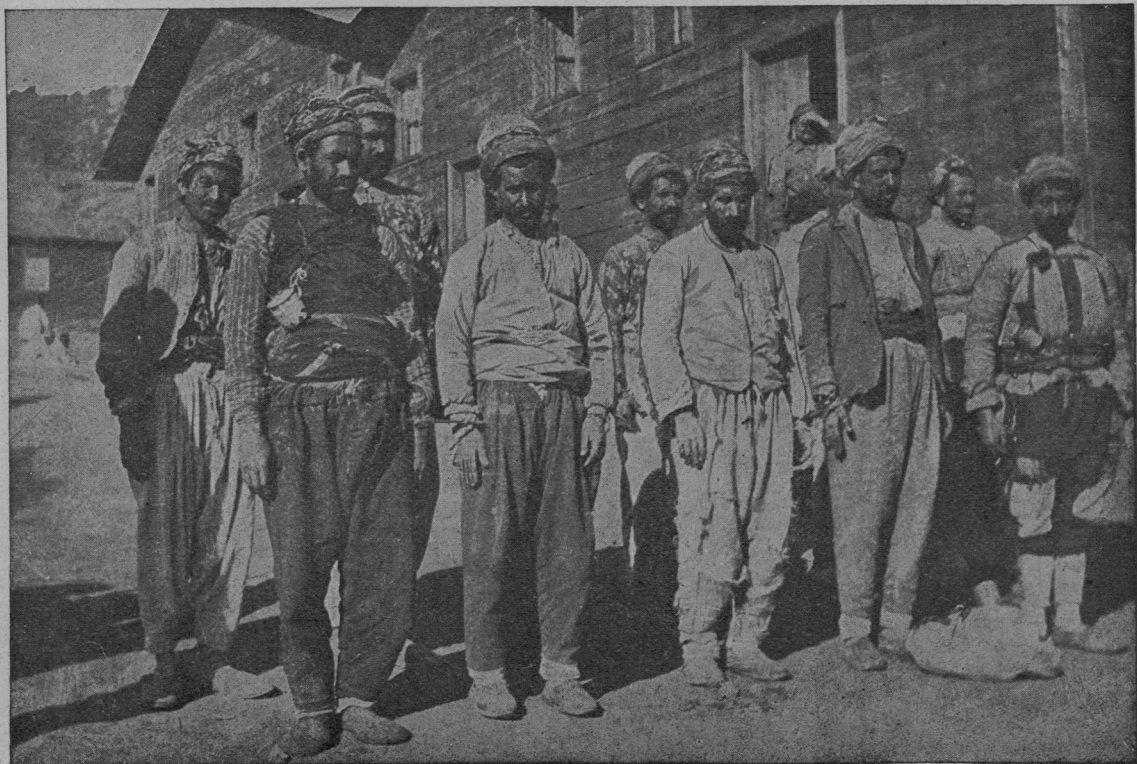
Ko me pa ni bolela glava,“ je odvrnila Mona in vpriča svoje velike, poštene oči resno v svojo taščo.

„Seveda, če ste bili trdno odločeni, da hočete biti neuljudni . . .“

„Nikakor nisem bila odločena . . . Motite se,“ je vzkliknila Mona vsa nesrečna. „Ampak ni me bolela glava, še nikoli me ni, in upam, da me tudi nikoli ne bo!“

V tem hipu je vstopil Geoffrey, ki je bil vse dopoldne na lovu.

bila doma, si pač bila doma, in s tem je stvar odpravljena. Čemu bi morala zaradi tega govoriti neresnico? Mona naj ostane, kakoršna je. Nočem, da bi jo dresirali in jo naučili društvenih laži. Sicer se mi ne zdi, da bi bilo kaj hudega na njih, ker jih itak nihče ne verjame. Ampak pusti mojo ženo, naj ostane, kakoršna je!“

S turškega bojišča: Kurdi v Bagdadu, ki so ga zasedli Angleži.

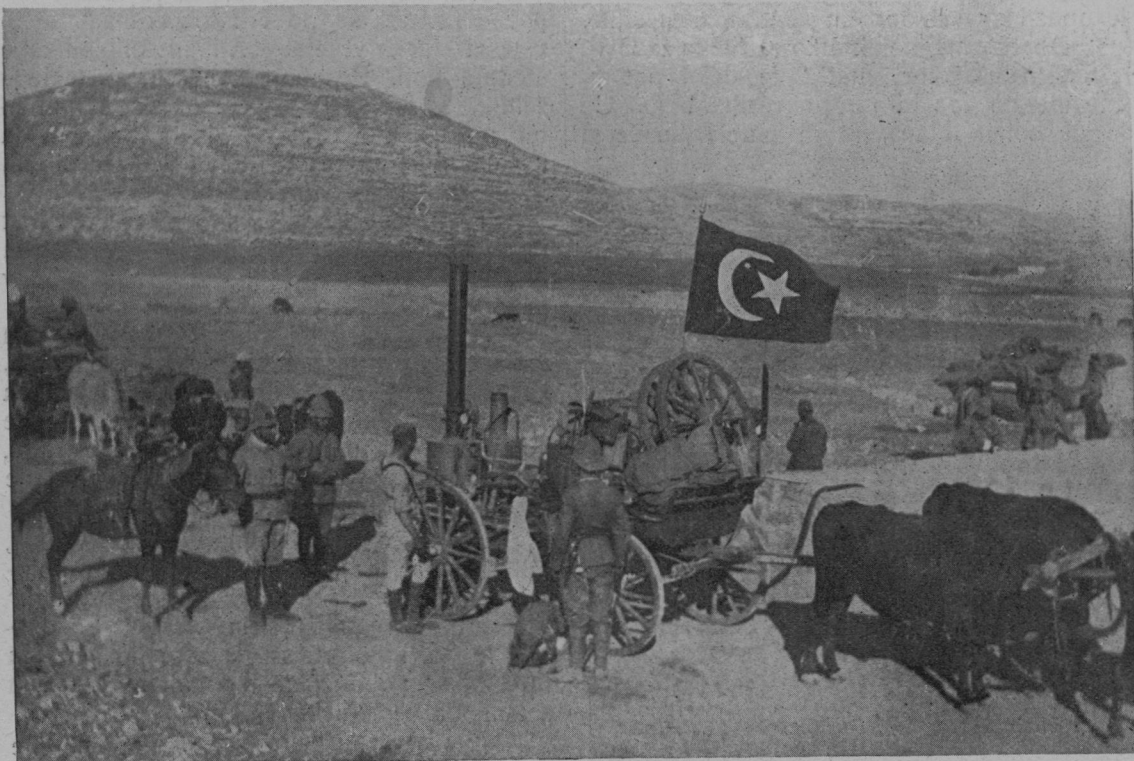
„Ali naj se pri tebi tudi nauči, kako se svojo mater graja?“ je vprašala lady Rodneyeva blede od jeze.

„Nikogar ne grajam,“ je odgovoril Geoffrey mirno. „Samo za resnicoljubnost se zavzemam. Razentega ljubim Mono nad vse in sem si stavil za vse svoje življenje nalogo, varovati jo žalosti in skrbi.“

„Sedaj smo že bližje stvari. Najbolje je sporočiti, da vas ni doma ali pa, da vas boli glava.“

„Ali če me pa ne boli glava?“ je vprašala Mona zmagoslavno. (Dalje prih.)

Poravnajte naročnino!

Iz Mezopotamije:
Destilacijski aparati za
pitno vodo. Turška
vojska ob Evfratu nima
užitne vode, zato si jo
mora čistiti.

Žaneta Rankinova.

Novo ime, ki pa si ga zapomnimo. Kdo je ta ženska? — Žaneta Rankinova je prva in edina članica amerišanskega kongresa. Ko so poslance v kongresu imenoma klicali, in je moral vsak zase glasno in razločno povedati, glasuje li za vojno ali proti vojni, je bila pri črki *R* poklicana tudi poslanka Rankinova. Žaneta je vstala, molčala in tiho ihtela. Poklicali so jo drugič. Tedaj je zaklicala Žaneta: „Ne, ne glasujem proti vojni! Vse sem pripravljena žrtvovati in storiti za domovino, toda za vojno ne morem glasovati!“

Tako se je prva amerišanska poslanka izkazala kot modra, blaga žena.

Miss Rankinova je danes 34 let stara. Njen oče je bil med prvimi naprednimi in podjetnimi farmerji v Montani, ki je bila takrat še redko obljudena in malo civilizirana. Tudi njena mati je bila pametna žena, narodila je sedem otrok ter skrbela, da se njeni otroci temeljito izobrazijo in da ljubijo oelo. Vsi so morali na vseučilišče, med temi pet hčerk! V hiši so vsi radi čitali, se razgovarjali o različnih kulturnih vprašanjih ter vsi tudi trdo delali. Zato so živeli zdravo, mirno in srečno.

Žaneta je obiskovala vseučilišča v Montani, Newyorku in Washingtonu. Sklenila je še kot deklica, da se posveti politiki in socijalnim nalogam. Ta sklep je tudi vztrajno dovršila.

Toda doma je cepila drva, žagala in zgradila sama lepo leseno lopo; sama si je delala klobuke, si kot študentka sama šivala obleke ter stanovala skromno v klubu

Tabor Turkov in
Arabcev ob Tigrisu
v Mezopotamiji.

Islahija — postaja bagdadske železnice — v dobi ko je bila še turška; danes je v angleških rokah.

delavk. Tudi kuhala si je sama ter si pridobila kot kuharica ugled.

Svoje študije je omejila spočetka na žensko vprašanje, na žensko glasovalno pravico ter je za njo pogumno agitirala. Kmalu pa se je približala proletarcem, revežem ter proučevala najvažnejša socialna vprašanja, delavske težnje in tožbe. Postala je izborna, temeljita govornica. Ko je kandidirala za poslanko, je prepotovala ves svoj velikanski volilni okraj na konju ter govorila s konja k volilcem in volilkam. Imela je nešteto govorov. Zna govoriti odločno, brezobzirno, brez ženiranja in brez ovinkov. Vendar ne napada, ne psuje in ne blati. Na nekem volilnem shodu moških volilcev so jo moški govorniki stvarno ostro prijemali. A ona jim je odgovorila tako, da so jo možje nazadnje obsuli z rožami in ji klicali navdušeno. „Ne, tega uspeha nisem hotela!“

Tudi ko je na kongresu med glasovanjem za vojno ali proti vojni obupno ihtela, je nehoté dosegla velikanski uspeh: blago ženstvo in moštvo vsega sveta jo danes zato hvali! „Proti vojni, — a vse za domovino!“ je danes pač geslo vseh dobrih mater, žen, nevest in sester. A tudi vseh pametnih mož.

Mezopotamsko bojišče.

(Glej slike.)

Svet se malo zanima za dogodke v ozemlju Evfrata in Tigrisa, v takozvani Mezopotamiji. Dasi gre tam tudi za važna vprašanja. Anglija in Rusija se ondi borita proti Turčiji in Nemčiji, a tudi Perzija je silno težko prizadeta. Železnica, ki bi naj zvezala Hamburg-Berlin-Budimpešto Carigrad in Bagdad ter bila glavna prometna žila za uvoz nemške kulture ter za izvoz

Iz Mezopotamije: Velblodi — ladje puščave — z lekarniškiimi potrebščinami na cesti na fronto.

maloazijskih pridelkov in surovin, je danes zelo v nevarnosti, deloma pa že v angleški oblasti. Zato so na mezopotamskem bojišču tudi nemški vojni oddelki na pomoč Turkom.

Lani so bili Turki srečni; v Kut el Amari so zajeli celo vso angleško posadko z generali vred. Toda Angleži so se okrepili z novimi četami ter so letos tekem 14 dni zavzeli Kut el Amaro in 14. marca tudi veliki Bagdad, mesto „Tisoč in ene noči“. Turki so se umaknili s svojimi zavezniki na sever, kjer so obenem Rusi od vzhoda prodirali iz Perzije v smeri Bagdada. Rusi so bili zelo počasni, vendar so končno iz Korinda preko Šihhrabana prodrli do Bakube in do Kanikina, Angleži pa so dospeli naglo do Samare. Tako operirajo zdaj Angleži in Rusi vzporedno ob cesti proti Mosulu. Angleži so zasedli Feludjo ob Evfratu in prodirajo hkratu severno proti Hitu. Angležem poveljuje general Maud, kdo vodi Ruse, ni znano. Turki so se razdelili v dve smeri ter se umikajo proti Mosulu in ob reki Adem. Angleži jih ob obeh straneh zasledujejo in so dospeli že severno Samare. Armada Maudova stopa danes po sledovih Grka Ksenofona leta 1401 pred Kristusom.

Za dovoz hrane, vode, zdravil in streliva se na tem bojišču uporabljajo velblodi. Podnebje je sila vroče, oblaki prahu in peska polnijo ozračje, tako da je mogoče le ponoči manevrirati. Vojaštvo prebiva le pod šotori. Velblodi donosajo vodo v kozjih mehovih iz velike daljave, voda iz Evfrata in Tigrisa pa se mora z destilacijskimi aparati šele izčistiti ter nato prekuhati in ohladiti, predno se more piti. Velblodi, ki jim rečejo

Velblodi, ki nosijo materijal nemške sanitete na mezopotamsko fronto Turkom na pomoč proti angleški in ruski presili.

Vojna v Mezopotamiji in Perziji: Karavana velblodov na cesti iz Bagdada v Kermanšah.

ladje puščave, so za to bojišče neizmerne važnosti, ker morejo obstajati po več dni brez vode ter jedo osat in trdi bodeči kakt. Velblode porablajo cele švadrone mesto konj. Na tem bojišču je tudi nekaj avstrijskih topniških baterij.

Deseta laška ofenziva.

Vrši se že 10. ljuta in silno krvava bitka za našo slovensko domovino. Lahi skušajo znova, vzlic dosedanjim svojim strašnim žrtvam na ljudeh in materijalu prodreti dalje proti Trstu, na Koroško in Kranjsko.

Zopet gre torej predvsem za našo grudo, in grmenje topov, ki seza preko Ljubljane tja do Zagreba, nam vzbujajo resne misli. Toda bati se nimamo vzroka.

Okoli 10. t. m. so začeli bruhati laški topovi od Tolmina ob Soči navzdol do Adrije; 14. maja so Lahi poskusili navaliti na naše postojanke, a so bili povsod sijajno odbiti. Od plavi do morja so Lahi v globokih in tesnih trumah naskakovali naše jarke — zaman. Najhujši boji so bili pri Plaveh, Sveti Gori, S. Gabrijelu vzhodno

Gorice, pri Špacapanih in Kostanjevici ter pri Hudem logu. Naše topništvo, strojne puške in končno infanterija so udušile vse navale sovražnikove.

Pri Ajbi je Lah skušal prekoračiti Sočo, a levi breg so dosegle le neznatne laške čete; v Zagori so zasedli Lahi le 25 m širok kos ozemlja; Lahi so ponoči vdrli na Sv. Goro, a so bili zopet doli vrženi, ob zori so svoj naskok ponovili, a to pot brez uspeha. Vzhodno Gorice so bili besni boji tudi v Rožni dolini; severno ceste so se vzdržali na ozkem kosu fronte, južno ceste pa so bili po-

Avstrijsko topništvo se pelje čez galatski most v Carigradu.

gnani v beg. Boji se tam nadaljujejo. Naše položaje vzhodno Fajtjega hriba so bile enkrat laške, pa naše, pa zopet laške, kar se je ponovilo petkrat. Končno so naši vojaki ostali zmagalci. Pri Hudem logu je bilo z ročnimi bombami zavrženih več laških napadov. Seveda so se vršili obenem boji letal v zraku.

Za te postajanke torej so se borili Lahi od 14. t. m. dalje vsak dan z vso silo, baje s tremi armadami, a brez uspeha. Poskušali so svojo srečo tudi med Avčami in Kanalom, kjer so dosegli po strašnih žrtvah za par dni neznamenit lokalni uspeh. Končno pa se je Lahom posrečilo zavzeti hrib K u k. No, že 18. t. m. so jih naše nad vse hrabre čete pri Avčah vrgle zopet nazaj čez Sočo. Borba gre dalje.

Naši so ujeli zopet več tisoč Lahov, zaplenili so mnogo strojnih pušk in topov ter zbili na tla nekaj laških letal.

Bitko sta zasledovala na laški strani kralj Viktor Emanuel in minister Bissoleti, 17. t. m. pa je došel k naši soški armadi tudi naš cesar, ki se je peljal v Vipavsko dolino in na Komensko planoto ter je motril borbo za Fajtji hrib za Sv. Goro, Sv. Gabrijela, Sabotin, Podgoro, Kuk in Plave. Na lastne oči se je prepričal zopet tudi o požrtvovalnem junaštvu čeških, poljskih, maloruskih, hrvatskih in slovenskih čet. Vrnil se je preko Sežane, Opčin in Bazovice v Postojno ter se odpeljal zvečer na Dunaj.

Glavna smer laških napadov je za Banjško, Čepovansko in Trnovsko planoto proti Sv. Luciji, nad Idrijo tja čez Črni vrh do Nanosa; dosegli bi radi tudi Ajdovščino. Toda ta ideal je zanje tudi danes previsok in ne dosežejo ga nikdar. Naša artiljerija, naša infanterija, naši pionirji in letalci so za Lahe nepremagljivi.

Seveda se zdaj Lah jeze na Ruse, češ da jim v odločilnem hipu ne pomagajo z navalami na gališki in poljski fronti. Ruska armada pa rajša politizira, nego bi se dalje brezuspešno žrtvovala za angleške in francoske koriste. Padla sta ruski zunanji minister Miljukov in vojni minister Gučkov, ruski generali padajo in odstopajo, zato pa Lah zaman pričakuje pomoči od ruskih zaveznikov, kjer imajo danes odločilen vpliv miroljubni socialisti.

Na ruski fronti so torej boji neznamiti, a dezertacije in upori ruskega vojaštva vedno večji. Dasi se vrše na francoski fronti ljuti boji brez odmora dalje in dasi Angleži in Francozi tu in tam neznamitno napredujejo, jih drži Hindenburg z jekleno roko vedno zmagovito nazaj, da so tudi njihovi mali uspehi za Lahe prav brez pomena.

Na balkanskem bojišču so se boji oživili, a Bolgari ostajajo zmagalci še nadalje proti Francozom in Srbom.

Tako ni torej Lahom od nikoder nobene pomoči. Tudi z južnega Tirola prodirajo naše čete na laške postojanke, in so Lah hkratu tepeni na dveh bojiščih.

Zato pa moremo trdno zaupati junaštvu naših čet ter genijalnosti našega Boroovića. Naša zemlja je bila, je in ostane slovenska.

Darujte za Rdeči križ!

S sinajskega polotoka: Polkovnik Kress odlikuje turške vojake z redovi za junaštva proti Angležem.

Podpisujte šesto vojno posojilo!

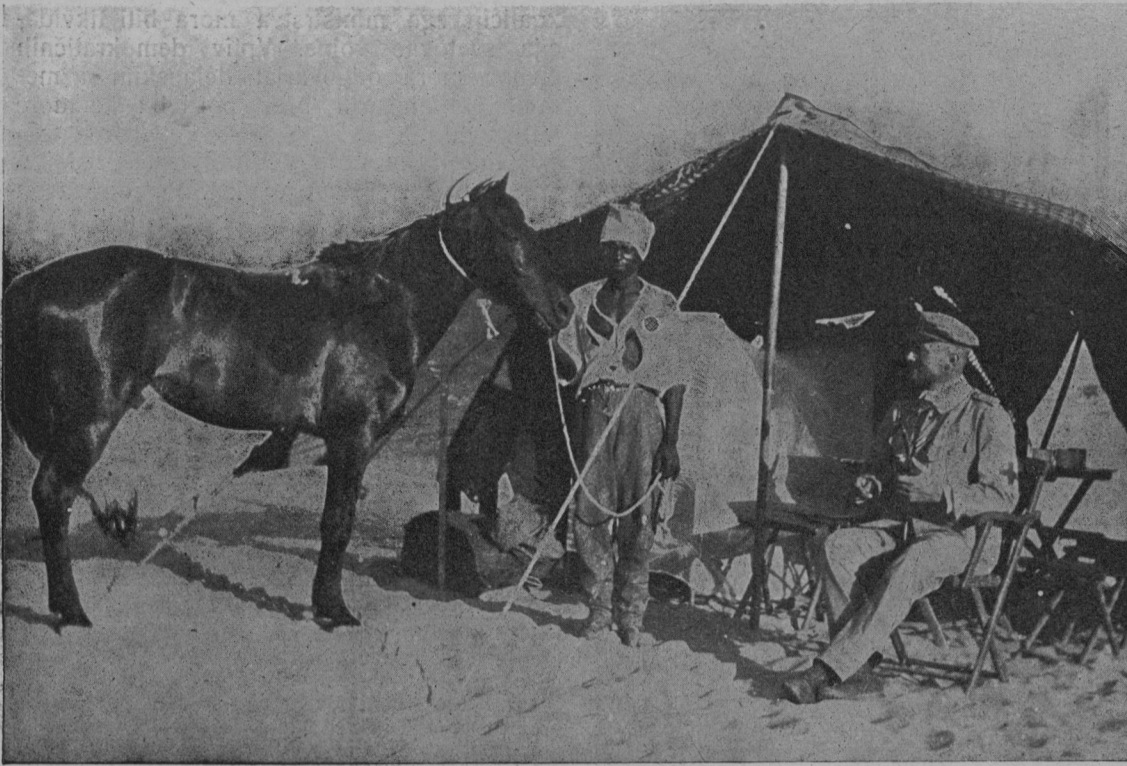
Koncert Glasbene Matice.

Prvi baritonist hrvatske opere gospod Marko Vušković je imel 14. t. m. svoj večer v Unionovi dvorani. Spored je bil odlično zbran iz svetovne glasbene literature. Med drugimi so bili zastopani s svojimi skladbami pl. Zajc, Čajkovskij in Verdi. Marko Vušković ima posebno v srednji legi in višini silno topel, prijetno doneč glas. S svojo neprisiljenostjo in mehko najde pot do srca. Nikjer nič raztrganega in sekanega, ton se zliiva v ton brez vsake neprijetne vrzeli. Glavna umetnikova vrlina pa je, da ne išče v petju nobenega efekta. Vuškovićev bariton se je posebno razvil v polni ljubkosti v globoko lirični „Slovaški pučki pjesmi“. Sam ogenj ga je bil v Thomasovi napitnici iz opere „Hamlet“. Občinstvo ni štedilo z zasluženim priznanjem.

Toda Vušković v fraku ni cel Vušković: on je igravec, umetnik na gledaliških deskah, kjer z mimiko in kretnjami, a tudi z maskami podesetori učinek svojega mojstrskega petja. Tam, na odru, je Vušković cel — velikan! V koncertni dvorani smo slišali jedva tretjino tega, kar more nuditi Vušković na odru. Zato pa iskreno obžalujemo, da se v teh težkih časih ni ponovilo gostovanje hrvaške opere. Bilo bi narodno in kulturno nad vse koristno in potrebno! Če more celovška opereta v Ljubljani gostovati cel mesec, bi mogla zagrebška opera pač vsaj teden dni. Morda dobimo v Ljubljano vsaj hrvaško dramo? V njej je mnogo slovenskih članov, in radi bi občudovali umetnost največje hrvaške pozornice, kjer stoji jugoslovanska Talija na višku. Brat k bratu, zlasti v sili; v sreči si pomoremo sami! — — Iv. K-r.

Naročite in razširjajte „Tedenske Slike!“ Pridobivajte novih naročnikov! Čim več bo naročnikov, tem boljši bo list. Zrno do zrna... Kamen do kamna...

S turških bojišč: Nemški častnik, prideljen turški vojski, pred šotorom v Mezopotamiji.

Viktor Parmova „Cesarjevičeva koračnica“.

Odlični naš skladatelj vladni svetnik V. Parma, ki živi sedaj v pokoju na Dunaju, je uglasbil novo koračnico ter jo poklonil našemu junaškemu domačemu cesarjevičevemu polku. Znano je, da je Parma mojster melodijoznih sklad, a v tej koračnici je, kakor zatrjujejo oni, ki so imeli že priliko slišati ta novi Parmov umotvor, prekosil samega sebe in ni dvoma, da bo njegova „Cesarjevičeva koračnica“ še hitreje popularna in še hitreje prešla v narodno last, kakor njegovi „Mladi vojaki“. Kako visoko ceni vojaška oblast našega skadatelja, dokazujeta dve pismi, ki jih je prejel g. Parma od poveljstva 17. pešpolka Cesarjevič. Želimo, da izide koračnica čim prej v tisku.

Nekaj zakonov moči in lepote.

(Angleško spisal Prentice Mulford.)

Naše misli oblikujejo naše obličje in mu dajo svoj osebni izraz. Misli nam določajo kretnjo, držanje in postavbo celega telesa.

Zakona lepote in popolnega zdravja sta identična. Oba zavisita povsem od duševnega stanja, ali z drugimi besedami od kakovosti misli, ki se najčešče prelivajo od nas k drugim in od drugih k nam.

Grdost obrazov izvira vedno iz nezavednega prestopka takšnega zakona, pri mladih in starih. Sleherni znak zapada v človeškem telesu, vsaka oblika slabosti, vse, kar nam odbija osebno navzočnost kakega človeka, ima svoj vzrok v vladajočem razpoloženju njegovega duha. Priroda je vsadila v nas to, kar imenujemo instinkt — jaz bi označil to kot nadzavest, zakaj s subtilnejšimi čuti operiramo, ako se zgražamo nad tem, kar nosi, ostudno in brezoblično, znake razpada na sebi. Prirojeni nagon človeške narave je, da se ogi-

bljemo nepopolnega — iščemo relativno popolno. Naša nadzavest ima prav, ako se nad gubami in betežnostjo zgraža iz istega vzroka, kakor nad zamazanim in raztrganim oblačilom! Telo je naša živa obleka in hkrati instrument duha.

Celim generacijam pred nami so — iz dobe v dobo vedno znova — že v otroških letih vcepili, da je neizogibno potrebno, da je zakon in od vekov v prirodnem redu utemeljeno, ako vidimo, da nam jame po določenem času telo odcveteti, postajati brez čara, in tudi razum da mora z leti opešati. Dejali so nam, da duh nima moči, da bi se uprl temu, nima moči, da bi regeneriral telo, ga iz notranjih sil vedno znova življenja polno presnoval!

Ampak prav tako malo leži v neizogibnem teku narave, da človeška telesa

razpadajo, kot so razpadala do zdaj, kakor leži v teku narave, da bi se ljudje vozili samo s pošto, mesto v avtomobilu, kot pred šestdesetimi leti, ali da se pisma pošiljajo samo po selu, mesto po električni iskri. —

Impertinenca tope nevednosti je, ki hoče postavljati trditve o tem, kaj je zakon narave in kaj ne! Najopasnejši pogrešek je, ako gledamo na košček preteklosti, ki nam leže odprta, kot na nezmotljivo vodnico za vse, kar se bo zgodilo v vso večnost.

Ako je bil naš planet to, kar nas uči geologija, — namreč valujoča masa divjih, neukročenejših, brutalnejših sil, ako so bile tudi oblike rastlinskega, živalskega, pozneje človeškega duha bolj grobe — ali to ni migljaj, nada, dokaz večje pofinjenosti in izpopolnitve, ki ji stopamo nasproti — ne, v kateri stopamo, zdaj, v tej, kot v sleherni uri! In ali pofinjenost ne pomenja stopnjevanje sile, kakor se moč železa stopnjuje v jeklu? In ali ni moč, da bi se človeku razvile najvišje, dozda skoraj nepoznane sile iz najfinejšega organskega kompleksa, kar jih poznamo?

V notranjosti, na skrivaj se vprašujejo misleči tisoči vseh dežel: „Zakaj moramo tako razpasti in izgubiti najboljše, kar daje življenju vrednost, prav tedaj, kadar dosežemo ono izkušnjo in modrost, ki nas napravi za življenje najspodobnejše! Pričetek poletja — glej, že postajajo dnevi krajši!“

(Dalje prih.)

„*Tedenske Slike*“ so najbolj zanimivo in poučen slovenski ilustrirani tednik. Priobčujajo vsak teden obilo slik in poročila z raznih bojišč ter o vseh važnejših aktualnih dogodkih.

„*Tedenske Slike*“ stanejo celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K. Posamezne številke se dobivajo po trafikah, knjigarnah in na kolodvorih izvod po 24 vinarjev.

Zahtevajte povsod „*Tedenske Slike*!“
Naročite si „*Tedenske Slike*!“
Priporočajte jih svojim znancem in prijateljem!

S turških bojišč: Nemški vojaki na neki postaji bagdadske železnice.

Vojno posojilo je najbolje naložen denar.

Iz Macedonije: Turški velblodi v službi bolgarskega trena donšajo živila, tobak i. dr.

Razne vesti.

Agitacijo za separatni mir z Avstro-Ogrsko so pričeli na Angleškem in Francoskem. Hervé meni v svojem listu, da tak mir ni mogoč.

Pred hudimi časi za entento. Francoski senator Humbert je mnenja, da stoji Francoska pred hudimi časi in da je treba opustiti vse iluzije. Generalni štab se brani oprostiti 5000 do 6000 rudarjev, tako da bo treba tudi tam v rudokopih omejiti delo.

V Rusiji se še vedno niso pomirili duhovi. Vojni minister Gučkov je odstopil, ker ne upa v svojo moč. Njegov naslednik utegne postati general Manikovski, pomorski minister pa admiral Kedrov. Provizorična vlada nima popolnega zaupanja. Vrše se razna pogajanja z delavskim in vojaškim svetom; med drugimi tudi glede vstopa zastopnikov delavskega in vojaškega sveta v sedanjo vlado. Delavski in vojaški svet je pritrnil temu predlogu z 41 glasovi proti 19 (en član ni glasoval). Svet je tudi določil delovni program, ki stremi za aktivno zunanjo politiko, ki dovede čim prej do splošnega miru brez aneksij in brez vojne odškodnine. V obrambo meje in ruskih svobod naj se ukrene vse potrebno. Svet zahteva tudi ponovno vrsto socialnih, gospodarskih in finančnih reform. Z vlado bo obravnavala o teh zadevah posebna komisija. Na Ruskem se reformira provizorična vlada v koalicijsko ministrstvo. Tudi drugod po Rusiji so še vedno nemiri in tudi v armadi je ponehala prejšnja disciplina. Sprememba v vladi pomeni zmago mirovne stranke, ki ima veliko zaslobo pri vojaštvu. Najnovejša poročila pravijo, da je Miljukov odstopil, Kerenski je postal vojni minister, Tereščenko pa minister za zunanje stvari.

Posvetovanja z avstrijskimi socialisti v Stockholmu. „Vorwärts“ javlja: Konference med nevtralnimi in avstrijskimi socialisti se pričenejo v Stockholmu dne 29. maja, konference z nemškimi delegati pa začetkom junija.

Gorki o razmerju socialistov napram vladi. „Svenska Dagebladet“ poroča: Maksim Gorki odklanja vstop v provizorično vlado. V svojem listu piše: Socialisti v meščanski vladi so navadno le tali demokracije, ki naj zasigurajo vladi, da bo

masa odobravalja njeno politiko. Naloga koalicijskega ministrstva mora biti likvidacija svetovne vojne. Vpliv demokratičnih članov mora odgovarjati dejanskim razmeram. O ministrih brez portfelja ne more biti govora.

Invalidna šola v Ljubljani. Pristožno armadno poveljstvo je sklenilo, da da na razpolago več barak za obrten pouk invalidov, da se na ta način čim prej omogoči začetek obrtnega pouka. Barake že grade, in sicer neposredno pred pročeljem obrtne šole. Praktični pouk bo obsegal: obdelovanje kovin (ključavničarstvo), nadelje elektrotehniko, mizarstvo, strugarstvo, čevljarstvo, sedlarstvo in jermenarstvo. Invalidna šola bo tvorila del ljubljanske obrtne šole.

*Usmilite se vdov in sirot
padlih junakov!*

Nikakršno drastično odvajalno sredstvo naj ne bi rabili, marveč mehko odvajajoče, želodec krepčeče Fellerjeve rabarbarne kroglice z znamko „Elza-kroglice“. Te so v nasprotju z marsikaterimi drugimi drastičnimi odvajalnimi sredstvi popolnoma brez nevarnosti in nedolžne, ne dražijo črevesa in tudi niso za navado. Krepe pa želodec in čreva, delajo tek in jih smemo dajati brez skrbi tudi otrokom. Predvojnina cena: 6 škatlic pošlje franko le za 4 K 40 h lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg 280 (Hrvaško). Fellerjev bolečine hladeči fluid iz rastlinskih esenc z znamko „Elsafluid“ velja 12 steklenic franko le 6 kron.

Novost za gospodinje

je sušenje zelenjave in sočivja za zimo.

Naročite takoj knjižico:

„Sušenje v gospodinjstvu“.

Dobi se po knjigarnah za 40 h s
poštnino vred.

Zahtevajte
slovenski
cenik

Dostavitev takoj!

Naslov
za pisma
Ljubljana,
sv. Petra nas. 7

Brez pomiselka so

JOS. PETELINCA

šivalni stroji najlepša in času najprimernejša
priložnostna darila.

Ti stroji znamke „Gritzner“ in „Afrana“ so najboljši sedajnosti, šivajo, vežejo, (stikajo), krpajo (mašijo) perilo in nogavlice, ter imajo 10 letno garancijo krogličem brezšumen tek ter biserni ubod. Vedno v zalogi priproste in luxus opreme, ter stroji vseh sistemov. Pouk brezplačen.

Čim prej kupiš ceneje kupiš - dobro le pri

JOS. PETELINCA

LJUBLJANA, sv. Petra nasip 7 blizu frančiškanskega mostu, levo 3. hiša ob vodi.

„Morana“

je pripoznana kot najboljšo sredstvo proti ušlvevu mrčesu, stenicam in drugi golazni. Izvrsno sredstvo je proti hrastam in vsaki drugi kožni bolezni. Cena liter 5 K.

Zaloga: **Skrinjar** Trst, Via Castaldi 4, I.

Kmetska posojilnica

r. z. z n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog triindvajset milijonov. Popolnoma varno

4 1 0
4 0

Ljubljanske okolice

v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka.

naložen denar. Rezervni zaklad: Milijon kron.

6-umetn-razglednic
 Po originalih M. Gaspari-ja
Tesen - V krčmi
Molitev - Butare
Madona - Velika noč
Založba - Umetniška
propaganda - Ljubljana
 Cena serije 6-razglednic K 1.20

Ljubljana, Sodna ulica 5.

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17
 priporoča, svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in
 :: strojev za pletenje (Strickmaschinen) ::

Brezplačen
 pouk v ve-
 zenju
 Tovarna v
 Lincu usta-
 novlj. 1867.

Zahtevajte
 cenik, ki ga
 dobite
 brezplačno
 in poštne
 prosto.

Zamaške

nove in stare, kupi vsako množino trvdka
 Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Razpošiljam tudi novo kislo vodo
 „Silva“ vrtelec za brizganc (Spritzer)
 in namizno ter zdravilno stališno.

VINO belo in rudeče

od 65 l naprej razpošilja po povzetju

A. OSET, pošta Guštanj,
 :: Koroško. ::

Kupim vse vrste stare in nove za-
 maške od kisle vode in vse vrste
 sode za vino in sadjevec.

Zajamčen uspeh!

Tisoče zahvalnih pisem za vpogled na razpolago

Bujno lepo oprsje

dobite, če rabite
med. dr. A. Rixovo prsno kremo
 oblastveno preiskano, jamčeno neškodljiva.
 Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. —
 Zunanja raba. — Pušica za poskušnjo K 4—
 velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 9—
 Kosm. Dr. A. Rix preparati, Dunaj IX., Lakerer-
 gasse 6/O. Razpošilja se strogo diskretno.
 Zaloga v Ljubljani: Parfumerija A. Kanc in
 drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schützengel
 Apoth.; Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.

Solnčne pege

kačor tudi rudeče lise na obrazu in na nosu, priščeki, mozoli, gube in vela koža zginajo zajamčeno po stari izkušeni dr.-ja **A. Rix-a pasti pompadour**. Popolnoma neškodljivo. Poskušnje K 1— velika škatlja K 3-30. Dr.-ja **A. Rix-a biserno mleko**, tekoči puder, roza, bel in naravno žolt, 1 steklenica K 3-30.

Pošlje diskretno dr. A. Rix. kosm. preparati, Dunaj IX. Lakerergasse 6/O.

Zaloga v Ljubljani: parf. A. Kanc in drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schützengel Apoth.; Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.

Modistka

MINKA HORVAT,

Ljubljana, Stari trg 21

priporoča cenjenim damam
svojo zelo povečano zalogo
damskih slamnikov in otro-
ških čepic.

Popravila najfineje in najceneje.

V najlepši okras

vsaki ženski je lepooblikovano

bujno čvrsto oprsje.

Ženske, koje pogrešajo ta okras, naj zaupno pišejo na Ido Krauss, ki docela brez stroškov, na podlagi svoje preizkušene metode, daje diskretno nasvet, kako doseči idealne polne oblike.

IDA KRAUSS, Pressburg (Ungarn)
 Schanzstrasse 2. Abt. 95.

Priporoča se
 :: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

:: LJUBLJANA. ::

500 kron

Vam plačam, ako moj odstranjevalec korenin „**Ria balzam**“ ne odstrani brez bolečin Vaših kurjih oces, bradavic in žuljev v treh dneh. Cena za jeden lonček z janstvenim listom K 1-75, 3 lončki K 4-50, 6 lončkov K 7-50. Na stotine zahvalnih in priznalnih pisem.

Kemeny, Kaschau (Kassa) I. poštni
 predal 12/309 (Ogrsko).

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barva. 1 steklenica s poštnino vred stane K 2-70.

Rydyol je rožnata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2-45. Povzeteje 55 vinarjev več. Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

Odlikovan na razstavi v Radovljici leta 1904 s častno diplomom in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC, HRUŠEVEC in SLIVOVKO

najfinejše vrste, posebno priporočljivo proti kužnim boleznim, se dobi pri **Gabrijelu Eržen, Zapuze pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.**

Cene zmerne.

Za pristnost se jamči.

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir

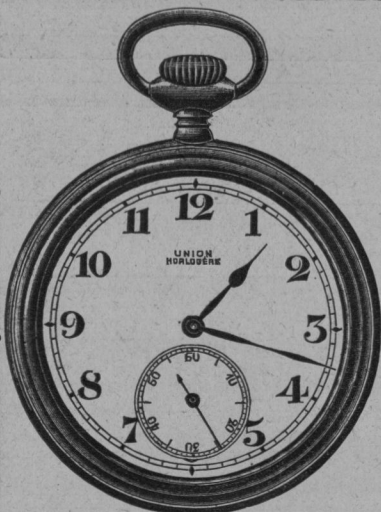
napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las. — **Za gotovost se jamči.** — **Zadostuje steklenica.** — Spričevala na razpolago.

Proč s tem!!

Prikrajšanje noge postane nevidno. Vaša hoja postane elastična in lahko nosite vsak normalen čevlj.

Brošure brezplačno pošlje **Exstension Ges. m. b. H., Frankfurt am Main, Eschersheim Nr. 39.**

Krasna birmanska darila!

Svetovno znana domača trvdka, bogata izbira ur, veržic, prstanov in lepa darila.

Posebno velika izbira briljantov.

Vabi za obilen obisk

F. ČUDEN

Prešernova ul. št. 1 v Ljubljani

Največja izbira preizkušenih vojnih ur.

Potrdila istovetnosti

izvršene po najnovejšem predpisu dobe občine v tiskarni **Drag. Hribarja** v Ljubljani, Dunajska c. 9

CRESCE
PORTIS

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI
PORODNIŠNICA
LJUBLJANA · KOMENSKEGA ULICA 4
SEF-ZDRAVNIK · PRIMARIJ · DR. FR. DERGANČ

Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tkcar)

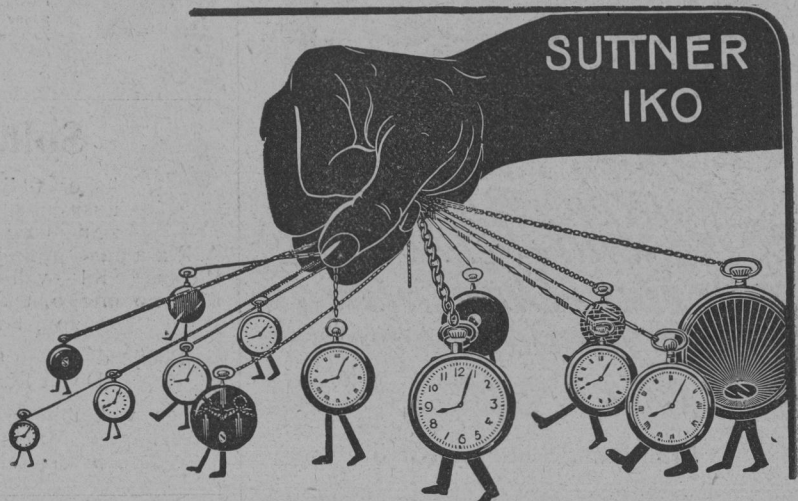
Špecijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Obiskujte „Kino Central“

v deželnem gledališču

Krasna
birmanska
darila!

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

≡ **mojstrsko delo urarske umetnosti!** ≡

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepoticja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastoj in poštne prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

- Št. 99410 Kovinasta anker Roskopf ura . . . . . K 12 40
- št. 99449 Roskopf ura, grav. močna, 2 pokrova . . . . . K 16 80
- št. 99600 Radijska žepna ura ponoči sveteča . . . . . K 16 20
- št. 99865 Kovinasta verižica K 1 60
- št. 99645 Uhani ameriški double zlato . . . . . K 3 40
- št. 99022 Srebr. rožni venec K 9 50

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

:: Delniška glavnica 8,000.000 kron. ::   STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.   Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“: za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje